

**Då konglige secreteraren
och post-directeuren, ...
herr Niclas Gustaf
Dunca...**

Falcken, Wilhelm Reinhold

*1700-18129 81 Cbza 1761 Duncan o.
Nohrström*

National Library
of Sweden

Då
Konglige Secreteraren
Och

Post-Directeuren,

Högädle Herren,

Herr NICLAS GUSTAF
DUNCAN.

Samt

Högädla Mademoiselle,

CAISA BRITA

NOHRSTRÖM,

Giirade sin förnöjlige Bröllops-Dag

På

Forsby Bruf i Nyland

1761.

STOCKHOLM,

Tryckt hos Directeuren LARS SALVIUS.

299
Derr Konglig Secretair, så firar I den Dagen,
Som skaffar Er på nytt en Ädel äkta Wän.
Af glädje är jag nu af wördnad ock betagen,
Och minnet af Er gunst det lefwer hos mig än.
Förgångelsen skal för i grafwen mig upfråta,
Än jag så stora prof af ynnest kan förgåta.

Ert wärde större är, än jag det kan afmåla,
Er skicklighet och dygd mitt låford öfwergår.
Wid Östra Brannens Gräns Er frågd är wan at pråla,
Och liknar Stjernan som wid Norra Polen står.
Hos Riksens Högsta Man I tågång har och heder;
I twänne Riksens rymd Er Ära sig utbreder.

När sådan Herre sig i Äktenkap begifwer,
Jag stämmer Lutan min, hon låte som hon kan.
Det är ej Poësie, men tacksamhetens iswer,
Som eldar upp mitt wett och blodet tänder an.
Om min förmåga här mot wiljan wille swara,
Min wördnad skulle sig med bästa wersar para.

En Fru så har I sörgt, Ert hela hjärta blödde,
När Hon I grafwen sig för Eder undandölg.
I gärna wille dö när hon ifrån Er dödde,
En dödsens skugga då Er glädje hade hölg.
En unger äkta Wän nu Gud Er åter gifwer,
För twänne fullar Barn Hon ömsta Moder blifwer.

Ert Wal, Ert stora Wett och Dygd likmätigt warit,
Det fallit wist på Den, som Er lär wara wärd.
Jag aldrig skulle tro, at I ha wisse farit,
Och at et glitter blott Er syn kan hålla snärd.
Nej! Dygden är det Band, som Eder lär förena,
När andra brista af, så warar det allena.

Så lefwen nu förnögd med Wännen I utkärat,
Hon blifwe Eder frögd i alla Edra där!
Hon läke det igen, som Döden hafwer särat,
Och ware Er så kär, som förra Frun hon war!
Så skal Ert Aktenkap bli Paradis på Jorden,
Och mönster just för dem, som gista sig i Norden.

Er sång hon grönste än och wackra Plantor spride,
För många ej kan bli utaf så ädla Trän.
En så wälsignad Nit mot hellswa döden stride,
Fast han den högsta Stam kan stundom rycka hän.
Så bör han Eder Nit dock längst tider spara,
Och låta det bewis på Edra dygder wara.

Så tag nu gunstigt upp mitt wördnads offer rena,
Jag för skal bli til mull, än jag förgåta bör,
At tacksamheten min med godhet Er förena,
Arkänslan denna skal få lefwa tils jag dör.
Gud Han wälsigne Dem, som nu tillsamman träda,
Och wägen för sig fram til Himla = Borgen ståda!!

IN THALAMUM.

Hic requiescit amor, prisca candoris imago,
Quidquid & eximium postera secula putent,
Hic decor est DUNCAN Pennonica Gensque superbi,
Ejus & in Thalamum millia virg. jace.

Wilhelm Reinhold Falken.

